

אל נלך כצאן לטבח – כרוז שכתב והפיץ אבא קובנר בגטו וילנה

המידע על רצח המוני יהודים בפונאר והמפגש עם ילדה פצועה שנמלטה מגיא ההריגה, הביאו את אבא קובנר, ממנהיגי השומר הצעיר והמחתרת בגטו וילנה, להכרה שמדובר ברצח שיטתי. באספת הנוער החלוצי בגטו וילנה קרא קובנר את הכרוז שכתב. בקיץ 1943, במהלך חיסול הגטו, הוא יצא בראש קבוצה של אנשי מחתרת ליערות רודניקי. שם, בתור מפקד יחידת הפרטיזנים היהודית "הנוקם", הוא המשיך בלחימה נגד הגרמנים.

נוער יהודי, אל תתן אמון במוליכים אותך שולל. משמונים אלף היהודים שב"ירושלים דליטא" שרדו אך עשרים אלף. לעינינו קרעו מאתנו את הורינו, אחינו ואחיותינו.

היכן הם מאות הגברים שנחטפו לעבודה בידי ה"חוטפים" הליטאים?
היכן הן הנשים הערומות והילדים שהוצאו מאתנו בליל האימים של הפרובוקציה?

היכן הם יהודי יום הכיפורים?

היכן אחינו מהגטו השני?

כל אשר הוצא משערי הגטו לא חזר עוד.

כל דרכיו של הגסטפו מובילות לפונאר.

ופונאר היא מוות!

המהססים! השליכו מעליכם כל אשליה. ילדיכם, בעליכם ונשיכם אינם עוד.

פונאר אינה מחנה – שם נורו כולם.

היטלר זומם להשמיד את כל יהודי אירופה. על יהודי ליטא הוטל להיות

הראשונים בתור.

אל נלך כצאן לטבח!

נכון, חלשים אנו וחסרי מגן, אולם בתשובה היחידה לאויב היא התנגדות!

להתגונן! עד הנשימה האחרונה.

וילנה, 1 בינואר 1942